

Aalholm Kirke, Bramslykkevej 18A, 2500 Valby
Menighedsrådet

Minister Manu Sareen
Ministeriet for Ligestilling og Kirke
Frederiksholms Kanal 21
Postbox 2123
1015 København K

Valby, den 23. april 2013

Protest over indstilling til kirkelukning fra Københavns biskop

Menighedsrådet for Aalholm sogn er blevet informeret om, at Københavns biskop har tilsendt Ministeriet for Ligestilling og Kirke en indstilling til lukning af bl.a. Aalholm kirke og sogn. Denne indstilling vil menighedsrådet hermed på det kraftigste protestere over og beder derfor ministeren om at afvise indstillingen.

Vores opfordring til ministeren bygger i første omgang på, at indstillingen til lukning af vores kirke og sogn er foretaget ulovligt, da den er i direkte modstrid med, hvad menighedsrådet har indstillet i svarskrivelse til biskoppen.

Dernæst er vurderingen, at behandlingen af lukning af Aalholm sogn og kirke er foretaget i et helt forkert forum, fordi disse personer hver og én var inhabile, hvilket både provst, provstiudvalg, stiftsråd og biskop er klar over, idet vi fra første færd har protesteret mod både holdningen og fremgangsmåden fra første færd. Alligevel har alle indblandede instanser fastholdt deres indstillinger, ganske upåvirket af tilbagevisninger og påvisninger af faktuelle oplysninger om forholdene i Aalholm sogn.

Kirkelukning er et emne, som der kun findes få fortilfælde af, og ret og pligt i denne sammenhæng er derfor dårligt belyst i kirkejuraen. Men dér, hvor emnet forekommer, synes der at være enighed om, at en kirke/et sogn kun kan lukkes i enighed med det lokale menighedsråd. F.eks. står der - og vi tillader os at citere fra Kirkeministeriets dokument nr. 30896/10:

Baggrundsnotat om nedlæggelse og salg af kirkebygninger, sognegårde, præsteboliger mv. af 15. marts 2010

"1. Nedlæggelse af en kirkebygning (...) Det er i praksis utænkeligt at gennemføre en kirkelukning, uden at der ligger et lokalt ønske bagved. Kirkelukninger er yderst sjældne, men det er dog sket i nyere tid. (...) I praksis godkender ministeriet således beslutningen om nedlæggelse af en kirke, når menighedsrådets beslutning fremsendes til ministeriet med anbefaling af provstiudvalget og biskoppen. Baggrunden for dette er, at det er de lokale kirkelige myndigheder, som har bedst fornemmelse af, om en kirke bør nedlægges."

Desuden står der i følgende rapport, som er udgivet af Ministeriet for Ligestilling og Kirke i april 2013, side 7:

"Rapport fra arbejdsgruppen om folkekirkens kirker, der helt eller delvis tages ud af brug",

"I praksis tages initiativet til at nedlægge en kirke også på lokalt niveau. (...) Der er ikke ved lovgivning tillagt hverken menighedsråd, provstiudvalg eller biskoppen en initiativret med hensyn til lukning af en sognekirke. Den i praksis gældende ordning har hidtil været baseret på, at en kirke kun nedlægges, hvis menighedsrådet ønsker det, og ønsket bakkes op af provstiudvalg og biskop. (...) Beslutningen om en

kirkelukning kan alene komme på tale på baggrund af tilbundsgående drøftelser i det pågældende menighedsråd, det stedlige provstiudvalg og med biskoppen samt gerne efter drøftelser med stiftsrådet.”

Hvis ministeren derfor ville imødekomme biskoppens indstilling, ville han bryde med hidtidig tolkning af kirkejuraen, dels ville han gøre op med menighedsrådenes jurisdiktion og dermed hele grundlaget/strukturen i den danske folkekirke, og dels ville han have påvist, at folkekirken i sine 163 år slet ikke var en folkekirke, men en statskirke. Derfor forventer vi en blank afvisning af biskoppens indstilling fra ministerielt hold.

Menighedsrådet for Aalholm sogn finder, at en lang række regler for god forvaltningsskik er trådt under fode i denne sag, og vi står gerne til rådighed for en nærmere gennemgang af hele sagsforløbet.

Ét er, at stiftsrådet har pålagt hver af provsterne i Københavns Kommune at indstille én kirke til lukning – hvilket stiftsrådet ikke har mandat til – og at de samme provster på nær én har valgt (ulovligt) at efterkomme dette pålæg. Noget andet er, at alt derefter er gjort i bagvendt orden. Ingen har spurgt til procedurer, uvildighed, sammenlignelighed, økonomi osv., før biskoppen (for at give sagen et skin af rimelighed) iværksatte et dyrt analysearbejde, hvis kvalitet er diskutabelt: Statistikkerne er delvis hullede/mangelfulde og delvis fejlbehæftede. Sagen er hele vejen igennem behandlet så uprofessionelt, at man faktisk skammer sig over at være underlagt de pågældende personer i administrativ sammenhæng. Endelig finder vi, at Københavns biskop har tilsidesat forvaltningsloven – enten af uvidenhed eller, endnu værre, på trods af bedre viden.

Aalholm sogn har i 2011 haft 17.433 personer igennem div. gudstjenester, kirkelige handlinger, møder osv. Vi er et middelstort sogn med en sund økonomi, men fik i 2011 provstiets næstlaveste driftsbudget. Vi har provstiets næsthøjeste medlemsprocent. Vi har et forbrug pr. medlem under middel i provstiet. Altså meget kirke for pengene. Hvad mere kan man ønske sig?

Hele sagen omkring Aalholm sogn og kirke, mener vi, er behandlet så useriøst, at man knapt tror det – og det er betingelser, som vi og vort personale har måttet leve med i nu 2 ½ år. Vi kan godt forstå, at ni kirker har givet op på nuværende tidspunkt, for det er altså mere, end man kan byde almindelige mennesker. Men Aalholm sogn har ikke overgivet sig, og vi har for 3 mdr. siden afleveret næsten 3.500 protestunderskrifter mod lukning af vores kirke til biskoppen – endnu et bevis på, at folk ikke vil acceptere, at deres kirke bliver lukket og sognet delt i tre dele. Sker dette alligevel, vil rigtig mange givetvis melde sig ud af folkekirken i protest, hvilket flere allerede har gjort, ved vi.

Menighedsrådet skal derfor bede ministeren tilkendegive, at han afviser at lukke Aalholm kirke, så vi og vore medarbejdere endelig kan få arbejdsro og gøre det, som vi er her for: at arbejde for sognets trivsel og kristendommens forkyndelse. Vi beder ministeren arbejde hurtigt med denne sag, så vi kan komme videre i vort virke.

Med venlig hilsen

Ellen Grubb

formand for menighedsrådet